

صالح مسلم

«ما جزا دمکراسی بی‌دولت را در روژاوا ایجاد کرده‌ایم»

گفتگوی هنرمند هلندی Staal Jonas با صالح مسلم محمد از رهبران حزب اتحاد دموکراتیک سوریه
برگردان: نادر تیف
۹ آذر ۱۳۹۳ برابر با ۳۰ نوامبر ۲۰۱۴

صالح مسلم محمد، یکی از رهبران حزب اتحاد دمکراتیک (YPD)، نماینده‌ی جوامع مستقل روژاوا (کردستان سوریه) و تشکلات مسلح آن، واحدهای دفاع از مردم (YPG) و واحدهای دفاع زنان (YPJ) به هلند آمد. درباره‌ی مبارزه در روژاوا علیه دولت اسلامی (داعش سابق) و گسترش خودگردانی دمکراتیک در جریان انقلاب روژاوا اطلاع‌رسانی کرد. هنرمند هلندی Staal Jonas مصاحبه‌ای با صالح مسلم محمد انجام داد که در زیر برگردانش آمده است:

پرسش: شما در کنفرانس مطبوعاتی امروztان صریحاً اعلام کردید که مبارزه در روژاوا به جنگ علیه دولت اسلامی خلاصه نمی‌شود. مبارزه برای یک نظر سیاسی مشخص نیز هست که نامش خودگردانی دمکراتیک است. خودگردانی دمکراتیک که در قلب انقلاب روژاوا قرار گرفته، چیست؟
پاسخ: دلیل اصلی حمله به ما، مدل دمکراتیکی است که ما در منطقه‌مان به مرحله‌ی اجراء گذاشته‌ایم. دولت‌ها و نیروهای محلی متعددی دوست ندارند که چنین مدل دمکراتیک آلترناتیوی در روژاوا گسترش یابد. آن‌ها از مدل ما می‌هراسند. ما موفق شدیم در طی جنگ داخلی سوریه سه کانتون مستقل در روژاوا ایجاد نماییم که با شیوه‌ای دمکراتیک و خودگردان اداره می‌گردند. ما با همه‌ی اقلیت‌های قومی و مذهبی منطقه، عرب‌ها، ترکمن‌ها، آسوری‌ها، ارمنی‌ها، مسیحیان و کردها، ساختار سیاسی جمعی را برای سه کانتون با توافق روی کاغذ که نامش را قرارداد اجتماعی ما گذاشتیم، ایجاد نمودیم. ما شورای مردم را با صد و یک نماینده‌ی تعاونی‌ها، کمیته‌ها و مجامع سه کانتون روژاوا تشکیل دادیم.

هر یک از واحدهای سیاسی دارای دو رهبر است که یکی‌شان زن و دیگری مرد است. چهل درصد اعضای نمایندگی در ساختارهای گوناگون زن هستند تا برابری جنسی در تمام اشکال زندگی عمومی و نمایندگی سیاسی رعایت گردد.

ما جزاً دمکراسی بی‌دولت را ایجاد کرده‌ایم. این آلترناتیوی بی‌همتا در منطقه‌ای است که آماج کشمکش‌های ارتش آزاد سوریه، رژیم بشار اسد و دولت خودخوانده‌ی اسلامی قرار گرفته است.

روش دیگر برای ارجاع به مفهوم کنفدرالیسم دمکراتیک یا خودگردانی دمکراتیک دمکراسی رادیکال است که هدفش بسیج مردم است تا خودشان امور خود را به دست بگیرند و از خود دفاع نمایند، آن هم با سلاح‌های خودشان همچون واحدهای دفاع از مردم (YPG) و واحدهای دفاع زنان (YPJ). ما خواهان خودحکومتی به معنای خودگردانی و خودسازمان‌دهی بدون دولت هستیم. اشخاصی هستند که از خودگردانی نظری سخن می‌گویند، اما برای ما خودگردانی در انقلاب هر روزه‌ی ما تبلور می‌یابد. زنان، مردان و همه‌ی گروه‌های جامعه ما از این پس سازمان‌دهی شده‌اند. اگر کوبانی تاکنون سقوط نکرده است، به این علت است که ما چنین ساختارهایی را ایجاد کرده بودیم.

پرسش: در سخنان شما، واژه‌های «دمکراسی»، «آزادی» و «انسانیت» اغلب شنیده می‌شوند. آیا می‌توانید توضیح دهید که از نظر شما، چه تفاوتی میان دمکراسی سرمایه‌داری و آنچه شما خودگردانی دمکراتیک می‌نامید، هست؟

پاسخ: همگان می‌دانند که دمکراسی سرمایه‌داری چگونه برای رأی‌گیری خیمه شب‌بازی راه می‌اندازد. در این دمکراسی انتخابات به بازی شباهت دارد. انتخابات پارلمانی در بسیاری از کشورها جنبه‌ی تبلیغاتی دارند و منافع مستقیم و شخصی رأی‌دهنده را مدنظر قرار می‌دهند. خودگردانی دمکراتیک به درازمدت نظر دارد. خودگردانی دمکراتیک مصر است که مردم نه فقط حقوق خود را بفهمند، بلکه آن‌ها را مستقیماً عملی نمایند. آنچه در قلب خودگردانی دمکراتیک قرار دارد، سیاسی‌شدن جامعه است. جوامعی در اروپا وجود دارند که سیاسی نیستند. احزاب سیاسی در این جوامع اقتناع و منافع فردی را هدف خود قرار می‌دهند و از رهایی واقعی و سیاسی شدن جامعه می‌گریزند.

دمکراسی واقعی بر پایه جامعه سیاسی‌شده قرار دارد. اگر شما به کوبانی بروید و مبارزان واحدهای دفاع از مردم (YPG) و واحدهای دفاع زنان (YPJ) را ملاقات کنید، متوجه خواهید شد که ایشان به خوبی می‌دانند که برای چه و علیه چه مبارزه می‌کنند. برای پول یا منافع شخصی خود مبارزه نمی‌کنند. آن‌جا هستند تا از ارزش‌های پایه‌ای دفاع نمایند، ارزش‌هایی که در آن واحد به مرحله‌ی عمل درمی‌آورند. تفاوتی بین آن‌چه می‌کنند و آن‌چه می‌اندیشند، نیست.

پرسش: چگونه می‌توان جامعه‌ای را در چنین سطح بالای آگاهی سیاسی قرار داد؟

پاسخ: باید جامعه را بیست و چهار ساعته آموزش داد تا بتواند بحث کند و جمعی تصمیم بگیرد. شما باید این نظر را فراموش کنید که باید منتظر رهبری بود که بیاید و به مردم بگوید چه باید بکنند. به جایش باید مردم یاد بگیرند که خودگردانی را همچون عمل جمعی به مرحله‌ی عمل درآورند. مسائل روزمره مربوط به ما باید توضیح داده شوند، نقد گردند و جمعی حل شوند. این مسائل می‌توانند از جغرافیای سیاسی منطقه تا ارزش‌های انسانی پایه‌ای را دربرگیرند. همه‌ی این مسائل باید مشترکاً مطرح گردند. آموزش جمعی باید به ما یاد دهد که کی هستیم، برای چه دشمنانی داریم و برای چه مبارزه می‌کنیم.

پرسش: چه کسی در جامعه‌ای که در جنگ است و با بحرانی انسانی روبه‌رو است، آموزگار است؟

پاسخ: مردم خودشان خود را آموزش می‌دهند. زمانی که شما ده نفر را گردهم می‌آورید و می‌خواهید که راه‌حلی برای مسئله‌ای ارائه دهند یا پرسشی مطرح می‌کنید، جمعی تلاش می‌کنند تا راه‌حلی بیابند و پاسخی پیدا نمایند. گمان می‌کنم که این‌چنین است که راه‌حل‌ها و پاسخ‌های خوبی پیدا می‌کنند. بحث جمعی است که ایشان را سیاسی می‌کند.

پرسش: آن چه شما قلب خودگردانی دمکراتیک می‌نامید جزاً مدل مجمع عمومی است.

پاسخ: بله. ما مجامع و کمیته‌هایی داریم. ما برای اجرائی‌کردن خودگردانی در بخش‌های مختلف جامعه ساختارهایی ایجاد کرده‌ایم.

پرسش: شرایطی که شما در نظر دارید تا چنین تجربه‌ی دمکراتیکی بتواند عملی شود، چیستند؟
پاسخ: این روندی طولانی است. من خود چندین دهه در این مبارزه شرکت داشته‌ام و حتا به زندان افتادم و شکنجه شدم. افرادی که دور و بر من هستند خوب می‌دانند که چرا من چنین می‌کنم. من این کارها را برای پول جمع‌کردن و منفعت شخصی نمی‌کنم. دولت سوریه مرا بازداشت کرد و شکنجه نمود چرا که متوجه شد که دارم مردم را برای خودگردانی آموزش می‌دهم. البته بسیاری از دوستان من به همین سرنوشت دچار شدند. برخی از ایشان جان خویش را زیر شکنجه از دست دادند. خودگردانی دمکراتیک نظری نیست که بتوان یک روزه عملی کرد، روندی است که با توضیح و آموزش پیش می‌رود، انقلابی است که تمام عمر ما به درازا خواهد کشید.

پرسش: دانشجویان، روشنفکران و هنرمندان بسیاری رویدادهای روزاوا و به ویژه کوبانی را دنبال می‌کنند و به این باور می‌رسند که انترناسیونالیسم بدون دولت به نوعی راه بازگشتی را در دوران ما بازیافته است. شما به مردمی که در روزاوا نیستند، اما انقلابش را در افق می‌بینند چه می‌گویید؟ ایشان چه می‌توانند انجام دهند؟

پاسخ: به کوبانی بروید، با مردم آنجا دیدار کنید و به حرف‌هایشان گوش فرا دهید تا دریابید چه مدل سیاسی را ایجاد کرده‌اند. با نیروهای واحدهای دفاع از مردم (YPG) و واحدهای دفاع زنان (YPJ) گفت‌وگو کنید و با فعالیت‌هایشان آشنا گردید. شرایط برای رفتن شما به آنجا در آینده‌ای نزدیک آماده خواهد شد تا شما بتوانید بیشتر با خودگردانی دمکراتیک آشنا شوید و دریابید که مردم در چه شرایط تصورناپذیری و با چه تهدیدهایی و با چه کمبودهای نان و آبی از آن دفاع کردند. بروید با مردم گفت‌وگو کنید تا دریابید مردم چگونه خودگردانی دمکراتیک را به مرحله‌ی اجراء درآوردند و اکنون جامعه به چه شباهت پیدا کرده است.

پرسش: آیا به نظر شما خودگردانی دمکراتیک الگویی است که بتوان در سطح جهان عملی نمود؟
پاسخ: گمان می‌کنم که اداره‌ی دمکراتیک جامعه که ما به اجراء گذاشته‌ایم شیوه‌ای است که همگان می‌توانند استفاده کنند، لذا پاسخ به سؤال شما مثبت است. پیش‌داوری‌های زیادی در رابطه با انقلاب ما موجود بود، اما زمانی که کسانی از خارج آمدند و خود مشاهده نمودند که مردم در نقاط مختلف چگونه زندگی می‌کنند، دریافتند که خودگردانی دمکراتیک آلترناتیو خوبی است. کسانی اینچنین حتا از دمشق به انقلاب ما پیوستند. هر کس که مایل است می‌تواند بیاید و ببیند که انقلاب ما هر روز جریان دارد. انقلابی است برای زندگی و به همین علت مبارزه‌ی ما مبارزه‌ای است برای انسانیت.

منبع: tenk.cc